

Є втрата велика - Джерело

Написав Людмила

П'ятниця, 24 грудня 2010, 12:53

Є втрата велика в народі Господнім:
Любов охолола, байдужність в серцях.
Як мало отих, хто дасть хліба голодним,
Підтримає, втішить і вкаже на шлях.

Плоди самолюбства і плоті служіння:
“Мені було б добре, а інший як хоч...”
І так ми ідемо, брати, до спасіння,
Надіючись: “Зробить за мене це хтось.

Хтось інший хай брата підтримає, втішить,
А в мене ж бо справ, що не видно кінця.”
В той час, коли воріг безжально калічить
Є здатні в додачу поставити синця.

Покірність, повага відсутня в народі
І котяться душі донизу в наш час.
Де ж Ори й Арони, де слуги Господні?
Де п'ятеро мудрих, що мають запас?

Де четверо, хто б принесли до Ісуса
Духовно слабого у вірі своїй?
Хто скаже: “Сьогодні, коли доторкнуса...”
Хто скаже: “Зробив я по Слову Твоїм!”

В полоні невір'я, безпечності, страху
Церкви опинились в останні роки.
Як мало між нас хто би мавши відвагу,
Став твердо за правду поміж лжевчителів.

Шукають Ісуса для блага земного,
Аби тільки добре у світі прожить.
Прохання, прохання: “Подай нам усього.”
І прагнуть не Богу, а тілу вгодить.

Погоня за земним дає результати:
Лиш листя буяє, а плоду нема.
Як мало готових зерно засівати,
Коли підготовлена серця рілля.

Любов охолола. І томляться душі,
Що мають ще спрагу за чистим, святим
Із Заходу вітер вогонь правди тушить,
А Церква приймає “науки” оті.

Куди ми зайдемо, - скажіть, брати й сестри,-

Є втрата велика - Джерело

Написав Людмила

П'ятниця, 24 грудня 2010, 12:53

Коли наші ноги за більшістю йдуть?
І, як Валаам, в своїх поглядах вперті,
Вважаючи хибну за правильну путь.

Та прийде година й відкриються очі,
Побачим всю дійсність служіння свого,
Коли заговорить ослиця охоче,
Та користь яка вже нам буде з того?